

विश्वमध्वमहापरिषत् ग्रन्थमाला

पवित्रारोपणविधिः

... प्रकाशकः ...

श्रीमज्जगद्गुरु श्रीमन् मध्वाचार्य मूलमहासंस्थानम् श्रीउत्तरादिमठः

विश्वमध्वमहापरिषत्

श्रीजयतीर्थविद्यापीठम्, बेंगळूरु — ४

॥ पवित्रारोपणविधिः ॥

... पवित्रसमर्पणकालः ...

“तन्त्रप्रकाशे-

कर्काटकगते सूर्ये तथा सिंहगतेऽपि वा ।

द्वादश्यां शुक्लपक्षस्य हरेर्दद्यात्पवित्रकम् ॥

एतस्मिन् काले असम्भवे तु कार्तिकावधिर्गौणः काल उक्तो दीपिकायाम्-

पवित्रारोपणं विद्यात् (‘विघ्नात्’नि.सि.पाठः)श्रावणे न भवेद्यदि ।
कार्तिक्यवधि शुक्रास्ते (‘शुक्लार्के’ इति क्वचित् । तदा शुक्लद्वादश्यामित्यर्थः)
कर्तव्यमिति नारदः ॥ इति । शुक्रास्तेऽपि कर्तव्यमित्यर्थः ।” इति
स्मृतिकौस्तुभे ।

.... अथ पवित्रनिर्माणप्रकारः

‘कृत्वा त्रिगुणितं सूत्रं त्रिगुणीकृत्य शोधयेत् ।

तत्रोत्तमं पवित्रं तु षष्ट्या सह शतैस्त्रिभिः ॥

सप्तत्या सहितं द्वाभ्यां शताभ्यां मध्यमं स्मृतम् ।

साशीतिना शतेनैव कनिष्ठं तत्समाचरेत् ॥

साधारणपवित्राणि त्रिभिः सूत्रैः समाचरेत् ।

उत्तमं तु शतग्रन्थि पञ्चाशद्ग्रन्थि मध्यमम् ॥

कनिष्ठं तु पवित्रं स्यात् षट्त्रिंशद्ग्रन्थि शोभनम् ।

षट्त्रिंषच्च चतुर्विंशत् द्वादशेति च केचन ॥
चतुर्विंशद्वादशाष्टौ इत्येके मुनयो विदुः ॥'

हेमाद्रौ विष्णुरहस्ये तु अन्यथोक्तम्-

‘अष्टोत्तरशतं कुर्यात् चतुःपञ्चाशदेव वा ।
सप्तविंशतिरेवाथ ज्येष्ठमध्यकनीयसम् ॥
अधमं नाभिमात्रं स्यात् ऊरुमात्रं द्वितीयकम् ।
प्रलम्बतो जानुमात्रं प्रतिमायां निगद्यते ॥’ इति निर्णयसिन्धौ ।

हेमरौप्यताम्रान्यतमसूत्रस्य कुमारीकर्तितकार्पाससूत्रस्य वा नवसूत्रीं
विधाय ततः उत्तममध्यमकनिष्ठानि पवित्राणि कुर्यात् ।

सूत्राणि ग्रन्थयः परिमाणम्

३६० १०० पादपर्यन्तम् उत्तमम् ।
२७० ५० जानुपर्यन्तम् मध्यमम् ।
१८० ३६ नाभिपर्यन्तम् अधमम् । इत्येकः पक्षः ।

१०८ ३६ १०८ २४
५४ २४ ५४ १२
२७ १२ इति अन्यः २७ ८ इति अपरः

*१००८-१०८/१२०- १०८ वनमाला पवित्रम् ।
१२ १२ गन्धपवित्रं वितस्तिमात्रम् ।
२७ ८ गुरुपवित्रम् ।

*वनमालादि पवित्राणां विनियोगः उत्तरत्र द्रष्टव्यः ।

एवं उपरिनिर्दिष्टपक्षेषु हेमाद्रि उदाहृत विष्णुरहस्योक्तपक्षः संप्रदाये
प्रवृत्तः । तथा च तदनुसारेण उत्तममध्यमाधमपवित्राणि विधाय, एकं
वनमालापवित्रम्, एकं गन्धपवित्रम्, एकं गुरुपवित्रम् इत्येवं पवित्राणि
कृत्वा अधिवासनं कुर्यात् ।

अथ अधिवासविधिः

आचम्य, प्राणानायम्य, देशकालौ स्मृत्वा श्रीविष्णुप्रेरणया श्रीविष्णुप्रीत्यर्थं अधिवासनविधिपूर्वकं पवित्रारोपणं करिष्ये ।

सर्वाणि पवित्राणि पञ्चगव्येन प्रोक्ष्य, प्रणवेन प्रक्षाल्य, विष्णुसूक्तेन तथा मूलमन्त्रेण अष्टोत्तरशतवारं अभिमन्त्र्य, कुङ्कुमागरुचन्दनैः तदलाभे हरिद्रया वा ग्रन्थीन् रञ्जयेत् । ततः तानि पवित्राणि वंशपात्रे निधाय, शुद्धेन वाससा आच्छाद्य, देवदक्षिणभागे तद्वंशपात्रं स्थापयित्वा-

क्रियालोपविधातार्थं यत् त्वया विहितं प्रभो ।

मयैतत् क्रियते देव तव तुष्ट्यै पवित्रकम् ॥

न मे विघ्नो भवेद्देव कुरु नाथ दयां मयि ।

सर्वथा सर्वदा विष्णो मम त्वं परमा गतिः ॥

उपवासेन देव त्वां तोषयामि जगत्पते ।

कामक्रोधादयोऽप्येते न मे स्युर्व्रतघातकाः ॥

अद्यप्रभृति देवेश यावद्वैशेषिकं दिनम् ।

तावद्रक्षा त्वया कार्या सर्वस्यास्य नमोऽस्तु ते ॥'

(इति रामार्चनचन्द्रिकायामिति निर्णययसिन्धौ)

इति देवं सम्प्रार्थ्य अधिवासनं कुर्यात् ।

संवत्सरस्य यागस्य पवित्रीकरणाय भो ।

विष्णुलोकात् पवित्राद्य आगच्छेह नमोऽस्तु ते ॥

इति, मूलमन्त्रेण च (वासुदेवादिपञ्च, क्रुद्धोल्कादिपञ्च, विश्वाद्यष्ट, केशवादिचतुर्विंशति, वेदव्यासाद्यष्टमूर्तीश्च दोरकेषु ।

ग्रन्थिषु- क्रिया, पौरुषी, वीरा, विजया, ईशा, अपराजिता, मनोन्मनी, जया, भद्रा, मुक्तिश्चेति दशशक्तीः, रमारूपाणि च) आवाह्य,

(॥ अथ प्राणप्रतिष्ठापनम् ॥ अस्य श्रीप्राणप्रतिष्ठामन्त्रस्य ब्रह्मविष्णुमहेश्वराः ऋषयः । ऋग्यजुस्सामाथर्वाणि छन्दांसि । क्रियामयवपुः प्राणाख्यो देवता । आं बीजं । ह्रीं शक्तिः । क्रौं कीलकं । एषु पवित्रेषु प्राणप्रतिष्ठापने विनियोगः । ॐ ह्रां अङ्गुष्ठाभ्यां नमः । ह्रीं तर्जनीभ्यां नमः । हूं मध्यमाभ्यां नमः । ह्रैं अनामिकाभ्यां नमः । ह्रौं कनिष्ठिकाभ्यां नमः । हः करतलकरपृष्ठाभ्यां नमः । ह्रां हृदयाय नमः । ह्रीं शिरसे स्वाहा । हूं शिखायै वषट् । ह्रैं कवचाय हुं । ह्रौं नेत्राभ्यां वौषट् । हः अस्त्राय फट् । भूर्भुवस्सुवरोमिति दिग्बन्धः ।

॥ ध्यानम् ॥

रक्तांभोधिस्थपोतोल्लसदरुणसरोजाधिरूढा कराब्जैः
पाशं कोदंडमिक्षूद्भवमलिगुणमप्यंकुशं पञ्चबाणान् ।
विभ्राणाऽसृक्कपालं त्रिनयनलसिता पीनवक्षोरुहाढ्या
देवी बालार्कवर्णा भवतु सुखकरी प्राणशक्तिः परा नः ॥

ॐ आं ह्रीं क्रौं । यं रं लं वं शं षं सं हं हंसस्सोऽहं । एषु पवित्रेषु प्राणास्तिष्ठन्तु । एषु पवित्रेषु जीव इव स्थितः । एषु पवित्रेषु सर्वेन्द्रियाणि मनःश्रोत्रत्वक्चक्षुजिह्वाघ्राणवाक्पाणिपाद-पायूपस्थाख्यानि इहैवागत्य सुखं चिरं तिष्ठन्तु स्वाहा ।

असुनीते पुनरस्मासु चक्षुः पुनः प्राणमिहनो धेहि भोगम् ।

ज्योक् पश्येम सूर्यमुच्चरन्तमनुमते मृळ्या नः स्वस्ति ॥

पुनर्नो असु पृथिवी ददातु पुनर्यौर्देवी पुनरंतरिक्षम् ।

पुनर्नः सोमस्तन्वं ददातु पुनः पूषा पथ्या३ या स्वस्ति ॥)

मूलमन्त्रेण ‘श्रीपवित्राद्यावाहितदेवताभ्यो नमः’ इति
गन्धाद्युपचारैः पूजयेत् ।

ततः पूर्वसम्पादितं वितस्तिमात्रं द्वादशग्रन्थिकं ‘‘गन्धपवित्र’’मादाय

विष्णुतेजोद्भवं रम्यं सर्वपातकनाशनम् ।

सर्वकामप्रदं देव तवाङ्गे धारयाम्यहम् ॥

इति मन्त्रेण मूलसम्पुटितेन देवपादयोः समर्पयेत् । (देवस्य दक्षिणकरे
बध्नीयादिति निर्णयसिन्धौ । ‘आरोपयेत् देवकण्ठे मूलमन्त्रेण भक्तितः’
इति स्मृतिमुक्तावल्याम् ।)

ततः देवं पञ्चोपचारैः सम्पूज्य प्रार्थयेत्-

आमन्त्रितोऽसि देवेश पुराणपुरुषोत्तम ।

प्रातस्त्वां पूजयिष्यामि सान्निध्यं कुरु केशव ॥

क्षीरोदधिमहानागशय्यावस्थितविग्रह ।

प्रातस्त्वां पूजयिष्यामि सन्निधौ भव ते नमः ॥

निवेदयाम्यहं तुभ्यं प्रातरेतत्पवित्रकम् ।

सर्वथा सर्वदा विष्णो नमस्तेऽस्तु प्रसीद मे ॥

इति साष्टाङ्गं प्रणिपत्य पुष्पाञ्जलिं दद्यात् ।

॥ इत्यधिवासनम् ॥

॥ अथ पवित्रारोपणविधिः ॥

श्रीगुरुभ्यो नमः । आचम्य, प्राणानायम्य, श्रीविष्णुप्रेरणया श्रीविष्णुप्रीत्यर्थं संवत्सरपूजासाद्गुण्यसिद्ध्यर्थं पूर्वोक्तदेवतासन्निहित-पवित्रसमर्पणद्वारा तत् पञ्चपञ्चाशद्वैतरूपिनारायणप्रीत्यर्थं तस्मै पवित्रारोपणमहं करिष्ये ।

शोषितं पवित्रं पात्रे निधाय, 'देवस्य त्वा सवितुः प्रसवेऽश्विनोर्बाहुभ्यां पूष्णोहस्ताभ्याम् ॥ इति हस्ताभ्यां प्रोक्ष्यामीति त्रिवारं प्रोक्ष्य ।

येन देवाः पवित्रेण आत्मानं तनुते सदा ।

तेन सहस्रधारेण पावमान्यः पुनन्तु माम् ॥

प्राजापत्यं पवित्रं शतधारं हिरण्मयम् ।

तेन व्रतविदो वयं पूतं ब्रह्म पुनीमहे ॥

इति मन्त्रेण मूलमन्त्रेणच (१०८) अभिमन्त्र्य, पात्रे निधाय सूत्रेषु नारायणादीन् आवाहयामि ।

१. नारायणं प्रथमसूत्रे आवाहयामि ।

२. वासुदेवं द्वितीयसूत्रे आवाहयामि ।

३. विष्णुं तृतीयसूत्रे आवाहयामि ।

४. केशवं चतुर्थसूत्रे आवाहयामि ।

५. नारायणं पञ्चमसूत्रे आवाहयामि ।

६. माधवं षष्ठसूत्रे आवाहयामि ।

७. गोविन्दं सप्तमसूत्रे आवाहयामि ।

८. विष्णुं अष्टमसूत्रे आवाहयामि ।

९. मधुसूदनं नवमसूत्रे आवाहयामि ।

- १०.त्रिविक्रमं दशमसूत्रे आवाहयामि ।
 - ११.वामनं एकादशसूत्रे आवाहयामि ।
 - १२.श्रीधरं द्वादशसूत्रे आवाहयामि ।
 - १३.हृषीकेशं त्रयोदशसूत्रे आवाहयामि ।
 - १४.पद्मनाभं चतुर्दशसूत्रे आवाहयामि ।
 - १५.दामोदरं पञ्चदशसूत्रे आवाहयामि ।
 - १६.सङ्कर्षणं षोडशसूत्रे आवाहयामि ।
 - १७.वासुदेवं सप्तदशसूत्रे आवाहयामि ।
 - १८.प्रद्युम्नं अष्टादशसूत्रे आवाहयामि ।
 - १९.अनिरुद्धं एकोनविंशसूत्रे आवाहयामि ।
 - २०.पुरुषोत्तमं विंशसूत्रे आवाहयामि ।
 - २१.अधोक्षजं एकविंशसूत्रे आवाहयामि ।
 - २२.नारसिंहं द्वाविंशसूत्रे आवाहयामि ।
 - २३.अच्युतं त्रयोविंशसूत्रे आवाहयामि ।
 - २४.जनार्दनं चतुर्विंशसूत्रे आवाहयामि ।
 - २५.उपेन्द्रं पञ्चविंशसूत्रे आवाहयामि ।
 - २६.हरिं षड्विंशसूत्रे आवाहयामि ।
 - २७.कृष्णं सप्तविंशसूत्रे आवाहयामि ।
-

॥ ग्रन्थिषु आवाहनम् ॥

- १.विश्वं क्रियाशक्तिसहितं(रमारूपादिसहितं)प्रथमग्रन्थौ आवाहयामि ।
- २.तैजसं पौरुषशक्तिसहितं (रमारूपादिसहितं)द्वितीयग्रन्थौ आवाहयामि ।
- ३.प्राज्ञं वीरशक्तिसहितं (रमारूपादिसहितं)तृतीयग्रन्थौ आवाहयामि ।
- ४.तुर्यं विजयाशक्तिसहितं (रमारूपादिसहितं)चतुर्थग्रन्थौ आवाहयामि ।
- ५.आत्मानं ईशशक्तिसहितं (रमारूपादिसहितं)पञ्चमग्रन्थौ आवाहयामि ।
- ६.अन्तरात्मानं अपराजिताशक्तिसहितं(रमारूपादिसहितं)षष्ठग्रन्थौ ” ।
- ७.परमात्मानं मनोन्मनीशक्तिसहितं(रमारूपादिसहितं)सप्तमग्रन्थौ आवाहयामि ।
- ८.ज्ञानात्मानं जयाशक्तिसहितं(रमारूपादिसहितं)अष्टमग्रन्थौ आवाहयामि ।
- ९.वासुदेवं भद्राशक्तिसहितं(रमारूपादिसहितं)नवमग्रन्थौ आवाहयामि ।
- १०.सङ्कर्षणं मुक्तिशक्तिसहितं(रमारूपादिसहितं)दशमग्रन्थौ आवाहयामि ।
- ११.प्रद्युम्नं विमलाशक्तिसहितं(रमारूपादिसहितं)एकादशग्रन्थौ आवाहयामि ।
- १२.अनिरुद्धं सत्याशक्तिसहितं(रमारूपादिसहितं)द्वादशग्रन्थौ आवाहयामि ।
- १३.मत्स्यं सत्याशक्तिसहितं(रमारूपादिसहितं)त्रयोदशग्रन्थौ आवाहयामि ।
- १४.कूर्मं सत्याशक्तिसहितं(रमारूपादिसहितं)चतुर्दशग्रन्थौ आवाहयामि ।
- १५.वराहं सत्याशक्तिसहितं(रमारूपादिसहितं)पञ्चदशग्रन्थौ आवाहयामि ।
- १६.नरसिंहं सत्याशक्तिसहितं(रमारूपादिसहितं)षोडशग्रन्थौ आवाहयामि ।
- १७.वामनं सत्याशक्तिसहितं(रमारूपादिसहितं)सप्तदशग्रन्थौ आवाहयामि ।
- १८.भार्गवं सत्याशक्तिसहितं(रमारूपादिसहितं)अष्टादशग्रन्थौ आवाहयामि ।
- १९.रामं सत्याशक्तिसहितं(रमारूपादिसहितं)एकोनविंशग्रन्थौ आवाहयामि ।
- २०.कृष्णं सत्याशक्तिसहितं(रमारूपादिसहितं)विंशग्रन्थौ आवाहयामि ।
- २१.बुद्धं सत्याशक्तिसहितं(रमारूपादिसहितं)एकविंशग्रन्थौ आवाहयामि ।
- २२.कल्किनं सत्याशक्तिसहितं(रमारूपादिसहितं)द्वाविंशग्रन्थौ आवाहयामि ।
- २३.अनन्तं सत्याशक्तिसहितं(रमारूपादिसहितं)त्रयोविंशग्रन्थौ आवाहयामि ।
- २४.विश्वरूपं सत्याशक्तिसहितं(रमारूपादिसहितं)चतुर्विंशग्रन्थौ आवाहयामि ।
- २५.अग्निं अनिरुद्धं सत्याशक्तिसहितं(रमारूपादिसहितं)पञ्चविंशग्रन्थौ ” ।
- २६.वायुं प्रद्युम्नं सत्याशक्तिसहितं(रमारूपादिसहितं)षड्विंशग्रन्थौ ” ।
- २७.सूर्यं सङ्कर्षणं सत्याशक्तिसहितं(रमारूपादिसहितं)सप्तविंशग्रन्थौ ” ।
- प्रजापतिं वासुदेवं सर्वसूत्रेषु आवाहयामि ।*

*तदयं उपरिनिर्दिष्टः देवतावाहनक्रमः प्राचीन कोशेषु विद्यमानः यथावन्मुद्रितः ।

ततः (प्राणप्रतिष्ठां कृत्वा) प्रणवेन षेडशोपचारैः सम्पूज्य पवित्रारोपणाङ्गभूतां देवपूजां पवित्रपूजाञ्च करिष्ये इति सङ्कल्प्य, ततः नित्यपूजां कृत्वा गन्धदूर्वाद्युक्तं पवित्रमादाय, तानि गन्धादिफलाद्युपचारैः सम्पूज्य,

गन्धदूर्वाक्षतयुतं कनिष्ठं पवित्रमादाय

देव देव नमस्तुभ्यं गृहाणेदं पवित्रकम् ।

पवित्रीकरणार्थाय वर्षपूजाफलप्रदम् ॥

पवित्रकं कुरुष्वद्य यन्मया दुष्कृतं कृतम् ।

शुद्धो भवाम्यहं देव त्वत्प्रसादान्महेश्वर ॥

अतो देवा अवन्तु नो यतो विष्णुर्विचक्रमे ।

पृथिव्याः सप्तधामभिः ॥

इति मन्त्रेण मूलसम्पुटितेन दत्त्वा, मध्यमोत्तमपवित्रे वनमालाञ्चैवमेव तन्मन्त्रावृत्त्या दद्यात् । ततः लक्ष्म्यादिदेवतानां पीठादिदेवतानाञ्च स्वस्वमन्त्रैः पृथक् पृथक् पवित्राणि दद्यात् । अलाभे तु एकमेव अर्पयेत् । ततः धूपदीपौ दत्त्वा महानैवेद्यं कुर्यात् । ततो नीराजनं कृत्वा प्रार्थयेत् ।

मणिविद्रुममालाभिः मन्दारकुसुमादिभिः ।

इयं सांवत्सरी पूजा तवास्तु गरुडध्वज ॥

वनमाला यथा देव कौस्तुभं सततं हृदि ।

तद्वत् पवित्रं तन्तूनां पूजां च हृदये तव ॥

कामतोऽकामतो वापि न कृतं नियमार्चनम् ।

केनचिद्विघ्नदोषेण परिपूर्णं तदस्तु मे ॥

मन्त्रहीनं क्रियाहीनं भक्तिहीनं जनार्दन ।
यत्पूजितं मया देव परिपूर्णं तदस्तु मे ॥

अपराधसहस्राणि क्रियन्तेऽहर्निशं मया ।
दासोऽहमिति मत्वा मां क्षमस्व पुरुषोत्तम ॥ इति ।

ततो गुरुं सम्पूज्य पवित्रं दत्वा, अन्यब्राह्मणेभ्यः सुवासिनीभ्यश्च
अन्यानि दत्वा स्वयमपि सकुटुम्बो धारयेत् ॥ ततो ब्राह्मणैः सह भुक्त्वा
त्रिरात्रं ब्रह्मचर्यादिनियमवान् देवे पवित्रं सदर्थं संस्थापयेत् । देवस्य
स्नानाद्युपचारान् पवित्राण्युत्तार्य कारयेत् ।

मासं पक्षं अहोरात्रं त्रिरात्रं धारयेत्तथा ।
देवे तं सूत्रसन्दर्भं देशकालविवक्षया ॥

अकरणे तु तत्रैव-

पवित्रारोपणं काले न करोति कथञ्चन ।
तदाऽयुतं जपेन्मन्त्रं स्तोत्रं वापि समाहितः ॥ इति ।

ततः सम्पूज्य जीर्णपवित्रं विसृजेत् ।

यस्य स्मृत्या ...॥

॥ समस्तगुर्वन्तर्गत-भारतीरमणमुख्यप्राणान्तर्गत-

श्रीकृष्णार्पणमस्तु ॥

॥ अथ स्मृतिमुक्तावल्युक्तपवित्रारोपणविधिः ॥

अथ वक्ष्ये नृसिंहस्य पवित्रारोपणं परम् ।
 तस्मात् पूजा कृता सर्वा कृते यस्मिन् कृता भवेत् ॥
 गते संवत्सरे यस्तु न कुर्वीत पवित्रकम् ।
 सांवत्सरी महापूजा निष्फला भवति ध्रुवम् ॥
 श्रावणश्चोत्तमो मासो नभस्यो मध्यमः स्मृतः ।
 सिते हरिदिने तत्र पूर्णिमायां तु विष्णवे ॥
 पट्टसूत्रं क्षौमसूत्रं कार्पासादि यथाधनम् ।
 ब्रह्मण्या भर्तृमत्या वा गतभर्तृकयापि वा ॥
 तच्च मौल्येन गृह्णीयात् स्वगृहे वापि कारयेत् ।
 सूक्ष्मं मृदु समं शुक्लं केशकीटादिवर्जितम् ॥
 त्रिगुणं त्रिगुणीकृत्य प्रक्षाल्यामलवारिणा ।
 पवित्राणि तथा कुर्यात् ज्येष्ठादीनि यथाविधि ॥
 प्रतिमायास्तथा जानुनाभिप्रमाणकम् ।
 अष्टोत्तरशतं सूत्रं षट्त्रिंशद्ग्रन्थिसंयुतम् ॥
 चतुर्विंशतिबन्धं तु उत्तमार्थं तु मध्यमम् ।
 कनिष्ठं तु तदर्थं स्यात् द्वादशग्रन्थिसंयुतम् ॥
 अष्टोत्तरशतग्रन्थिरष्टोत्तरसहस्रकम् ।
 पवित्रं वनमालाख्यं गङ्गामालाभिधश्च तत् ॥
 आपादमौलिपर्यन्तं गङ्गामालाप्रमाणकम् ।
 जानूरूनाभिलम्बीनि पवित्राण्यपराणि तु ॥
 सर्वग्रन्थियुतं वाथ उक्तग्रन्थ्याथवा भवेत् ।
 पीठावरणदेवानां यथाशास्त्रं पवित्रकम् ॥
 गुरोर्मध्यमिकायां तु शिष्यायोक्तं कनिष्ठवत् ।

त्रिसूत्रेण वयस्यानां पवित्रे गुरुशिष्ययोः ॥
 त्रिसूत्राणि पवित्राणि विप्राणां योषितामपि ।
 ज्येष्ठादीनि पवित्राणि कुङ्कुमागरुचन्दनैः ॥
 रञ्जयेद् विष्णुसूक्तेन तदलाभे हरिद्रया ।
 वेणुपात्रेषु संस्थाप्य शुद्धेनाच्छाद्य वाससा ॥
 पवित्रदानदिवसात् प्राग्दिनं सद्य एव वा ।
 कृत्वैवं गुर्वनुज्ञातः कुर्यात् तदधिवासनम् ॥
 मूलमन्त्रेण तत्सूत्रं पात्रं देवस्य दक्षिणे ।
 स्थापयित्वा अस्त्रमन्त्रेण सर्वमन्त्रावकुण्ठितम् ॥
 एवं संशोध्य पुष्पान्तं कृत्वा देवस्य पूजनम् ।
 अस्त्रेण मन्त्रितान् दिक्षु सिद्धार्थान् विन्यसेत् सुधीः ॥
 सांवत्सरस्य यागस्य पवित्रीकरणाय भो ।
 विष्णुलोकात् पवित्रं त्वं आगताय नमो नमः ॥
 लक्ष्मीनिवास देवेश वनमालाविभूषित ।
 गङ्गावतार सूत्रेऽस्मिन् सन्निधिं कुरु केशव ॥
 सर्वाभरणचित्राङ्ग सर्वदेवनमस्कृत ।
 लावण्यरूप विश्वात्मन् ज्येष्ठसूत्रं समाश्रय ॥
 कन्दर्पकोटिलावण्य दुर्गाकोट्यरिमर्दन ।
 अगण्यतेजसाक्रान्त मध्यमं सूत्रमाश्रय ॥
 अतिवेग मरुद्योने पुरुषार्थप्रदायक ।
 कनीयो देवदेवेश तेजसा सूत्रमाश्रय ॥
 सर्वाधार धराधीश सर्वकर्ता जगत्पते ।
 सर्वात्मन् सन्निधिं सन्निध्यं कुरु ते नमः ॥
 नारायणो नर इति मन्त्रैर्ग्रन्थ्यां च पूजयेत् ।
 गङ्गावतारमालाया मूलमन्त्रेण वा बुधः ॥
 षट्त्रिंशत्तत्त्वमनुना ज्येष्ठसूत्रं समर्चयेत् ।
 चतुर्विंशतिमन्त्रेण मध्यमं केशवादिभिः ॥

कनिष्ठं पूजयेत् मूलमनुना चेतराणि तु ।
 सर्वाणि मूलमनुना स्पृशन्नष्टोत्तरं शतम् ॥
 अभिमन्त्र्य च धूपेन वासयेच्च सुगन्धिना ।
 तेषां तानि पवित्राणि समादाय कृताञ्जलिः ॥
 हरेरभिमुखो भूत्वा अर्चयेत् स्वस्वमन्त्रकैः ।
 आरोपयेत् देवकण्ठे मूलमन्त्रेण भक्तितः ॥
 आमन्त्रितोऽसि देवेश पुराणपुरुषोत्तम ।
 प्रातस्त्वां पूजयिष्यामि सान्निध्यं कुरु ते नमः ॥
 ततो विचित्रं नैवेद्यं दत्त्वा देवाय भक्तितः ।
 ततस्तत्रैव तत्पात्रं नाममन्त्रावगाहितम् ॥
 रक्षितं चास्त्रमन्त्रेण सुगुप्तमधिवासयेत् ।
 रात्रौ जागरणं कुर्यात् यथाविभवतः शुचिः ॥

॥ इत्यधिवासविधिः ॥

प्रभाते नित्यकर्माणि निर्वर्त्य हरिमर्चयेत् ।
 तूर्यशङ्खनिनादेन ब्रह्मघोषजयस्वनैः ॥
 समं समयतः सर्वैः 'कनिक्रदिति' मन्त्रतः ।
 कृष्ण कृष्ण नमस्तुभ्यं गृहाणेदं पवित्रकम् ॥
 पवित्रीकरणार्थाय वर्षपूजाफलप्रदम् ।
 अथवा मूलमनुना चार्पयेत् सर्वमञ्जसा ॥
 लक्ष्म्यादिदेवतानाञ्च स्वस्वमन्त्रैः पृथक् पृथक् ।
 पीठादिदेवतानां च अलाभे चैकमेव वा ॥
 धूपदीपौ तथा दत्त्वा नैवेद्यं बहुविस्तृतम् ।
 दीपमालां ततः कृत्वा प्रार्थयित्वा हरिं पुनः ॥
 मणिविद्रुममालाभिः मन्दारकुसुमादिभिः ।
 इयं सांवत्सरी पूजा तवास्तु गरुडध्वज ॥
 वनमाला यथा देव कौस्तुभं सततं हृदि ।

तद्वत् पवित्रं तन्तूनां पूजां च हृदये तव ॥
 कामतोऽकामतो वापि न कृतं नियमार्चनम् ।
 केनचिद्विघ्नदोषेण परिपूर्णं तदस्तु मे ॥
 वज्रवैडूर्यनीलाद्यैः मुक्तामरकतादिभिः ।
 संवत्सरकृता पूजा लक्ष्मीप्रिय सदा भवेत् ॥
 यन्मे भवसमुद्भूतं देवेदं कल्पमर्चनम् ।
 प्रभाते पूर्णतां यातु प्रसादात् तव केशव ॥
 इति सम्प्रार्थ्य देवेशं नमस्कृत्वा क्षमाप्य च ।
 सम्पूज्य स्वगुरुं पश्चात् गन्धपुष्पाक्षतादिभिः ॥
 यथाशक्ति नमस्कृत्य दद्यात् तस्मै पवित्रकम् ।
 विष्णुतेजोभवं रम्यं सर्वपातकनाशनम् ॥
 सर्वकामप्रदं ब्रह्मन् तवाङ्गे धारयाम्यहम् ।
 गुरोरभावे तत्पुत्रं तदभावे तु पौत्रकम् ॥
 ततश्च वैष्णवान् विप्रान् मृष्टान्नेन तु भोजयेत् ।
 बन्धुस्वपुत्रमित्राद्यैः भुञ्जीत सहितः स्वयम् ॥
 दिनानि त्रीणि पक्षं वा षण्मासमथवा यजेत् ।
 पवित्राणि समारोप्य देवदेवं च नित्यदा ॥
 सद्योऽधिवासने सूत्रं सद्य एव विसर्जयेत् ।
 सांवत्सरीं शुभां पूजां सम्पाद्य विधिवन्मम ॥
 व्रजेत् पवित्रदो नित्यं विष्णुलोकं विसर्जितः ।
 विसर्जितप्रसादं तु ज्येष्ठेभ्यो विनिवेदयेत् ॥
 गुरोः पवित्रं गुरवे दद्याच्छिष्यः स्वकं वहेत् ।
 कुर्यादेवं महाविष्णोः पवित्रारोपणं परम् ॥
 तस्य सांवत्सरी पूजा सफला नान्यथा भवेत् ॥